

Tor Kjetil Gardåsen:

Sakset fra boka «*Best i Vest FALKUM – en bydel i Skien*»:

Bydelskriger i Lundedalen

Lundedalen var dessuten et vanlig sted å ukjempe bydelskriger, et fenomen som har forekommet i Skien i uminnelige tider. Foruten at Lundedalen lå langt unna de voksnes oppmerksomhet, må stedet ha blitt oppfattet som en nøytral sone mellom bydelene, der en kunne avvikle denslags nødvendige anliggender. Fra 1950 - årene har vi denne beretningen fra en som bodde i Haveveien:

"Den siste store bydelskrigen i Skien var en søndag ettermiddag. Vitsen med å ta det på en søndag var at da var det ingen som jobba på søppelfyllinga. Det var en sammenkalling på begge sider. Fra vår side var det en etnisk rensing - da skulle Kleivrampen en gang for alle tas og settas på plass i denne byen. Utgangspunktet var at en gjeng hadde sykla ned der vi var og slengt noe skitt om ett eller annet. Vi var en 20 - 25 på begge sider. På dynga fant vi svære malerspann, de fylte vi med stein, og så slo vi igjen lokket sånn at det ikke skulle dette av under kampen, så festa vi tau i de og gikk mot kleivrampen og meide de ned."

Sammen med krigene må også nevnes bandene, som holdt til i Lundedalen, Cappelenskogen og liene mot Falkumelva. Kom en i nærheten her, kunne en risikere og bli tatt til fange og få ublid behandling. "Folk blei gravd ned så bare huene var over, og det å binde noen var en svær sport. Og de som var bindt kunne bli glemt. Jeg husker en gang nede ved Holt, da var det en stakkar som vi rett og slett glemte. Scint på kvelden kom det en onkel av han, han hadde ikke kommet hjem. Vi hadde glemt`n. Da hadde han stått bindi fra halv femtida til næremere halv ti og remja og remja. Men det var jo ikke folk der på sagbruket da."